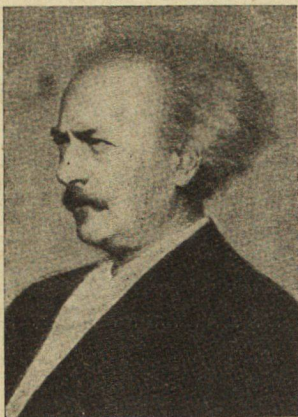

Падеревски, Игнацъ Янъ — Paderewski, Ignaz Jan — бележитъ полски пианистъ и даровитъ композитъ, род. 18 ноем. 1861 въ Куриловка (Подолска губерния), възпитаникъ на Рогуски и Яндтъ въ Вар-

Игнацъ Падеревски

шавския музикаленъ институтъ, известно време самъ преподавателъ въ него, следъ което учи композиция при Килъ и Урбанъ въ Берлинъ, после при Лешетицки въ Виена, дето и дебютира като виртуозъ съ много голѣмъ успѣхъ. Концертната му дейность, следъ Парижъ и Лондонъ, преминава и отива океана, а 1909 застава начело на Варшавската консерватория, която ръководи до 1913, когато отива за трети пътъ въ Америка. Съ име на голѣмъ пианистъ и блѣскавъ ораторъ, П. се предава и на политическа дейность; благодарение и на голѣмий му качества като държавенъ мъжъ, 1919 го виждаме министъръ-председателъ на възкръснатата за свободенъ животъ Полша, но още преди да изостави политическото поприще, той се повръща къмъ концертната си дейность, свирейки на благотворителни концерти, а отъ 1922 се възвръща напълно къмъ естрадата —

концертирайки главно въ Америка, дето има постоянното си мѣстожителство. Отъ композициитѣ на П. най-ценни сж: симфонията h moll, наречена „Полша“ — едно отъ най-монументалнитѣ творения на полската симфонична музика, соната, и вариациитѣ es-moll за пиано, операта „Манду“ (1901). Освенъ това, „Полска фантазия“ за пиано и оркестръ, едно трио, много клавирни пиеси (отъ които менуета придобилъ свѣтовна популярность), операта „Сакунтала“ и пѣсни.

Падлу, Жулъ Етиенъ — Pasdeloup, Jules Etienne — значителенъ французски диригентъ, род. 16 септ. 1819 въ Парижъ, умр. 13 авг. 1887 въ Фонтенбло, ученикъ на Цимерманъ и Лоранъ въ консерваторията, учитель по солфеджио, 1851 основава „Société des jeunes artistes du conservatoire“ за даване симфонически концерти, преименувани по-късно въ „Concerts populaires de musique classique“ — концерти, които сж играли голѣма роля въ музикалния животъ на Парижъ, съ изпълнението творби на съвременитѣ французски композити. Подъ името П., концертитѣ сжществуватъ и днесъ. Даватъ се въ театра на „Шанз-елизе“ — диригентъ — Рене Батонъ.

Падована, ит. padovane, фр. padouane — италиански танцъ, игранъ презъ XVI в. — съ тежъкъ, сериозенъ характеръ, въ чифтенъ тактъ (гл. Павана).

Паеръ, Фердинандо — Paër, Ferdinando — виденъ и твърде плодотворенъ оперенъ композитъ, род. 1 юний 1771 въ Парма, умр. 3 май 1839 въ Парижъ, ученикъ на Гирети — цигуларъ въ капелата на пармския херцогъ, 16-годишенъ, създава първитѣ си две опери, а на 22 години — една отъ най-хубавитѣ: „I pretendenti burlati“. Въ течение на 10 години написва 20 голѣми опери. 1797 отива въ Виена (поради военнитѣ безпокойства), заедно съ съпругата си (родена Рикарди — една отлична пѣвица), която бива ангажирана въ тамошния националенъ театръ. Тукъ, повлиянъ отъ Моцарта, П. пише най-хубавата си опера „Камила“. 1801 отива въ Дрезденъ като дворцовъ капелмайсторъ. Поради на-